Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΣΗΕΑ ΠΑΝΟΣ ΣΟΜΠΟΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΚΑΡΑΝΤΗΝΟ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΤΗΝΟΣ

Ο δημοσιογράφος, ο ακριβός φίλος και ο σεβαστός μας συνάδελφος, ο διακεκριμένος λειτουργός του Τύπου ο ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΤΗΝΟΣ τελείωσε τη μεγάλη διαδρομή και οδεύει σήμερα στο μεγάλο ταξίδι, που δεν έχει επιστροφή.
Αποχαιρετάμε τον Νίκο που ανήκει στη γενιά των δημοσιογράφων, που βγήκαν μέσα από την τετράχρονη Εθνική μας Αντίσταση και έζησε την εποποιία της. Με τα δικά της ιδανικά και τα πιστεύω θα κλείσει, της ζωής και της αγωνιστικής του παρουσίας, τον κύκλο.
Αποχαιρετάμε τον αγωνιστή δημοσιογράφο, που για πολλά χρόνια, παράλληλα με την επαγγελματική του απασχόληση, δεν άφησε ευκαιρία, που να μην δραστηριοποιηθεί για τα δικαιώματα του δημοσιογράφου.
θα θυμόμαστε πάντα τον Νίκο Καραντηνό για όλα όσα έπραξε στα συνδικαλιστικά, επαγγελματικά πράγματα και ιδιαίτερα στη μεγάλη απεργία του Τύπου το 1975, που ήταν ένας από τους πρωτεργάτες της.
Ο Νίκος Καραντηνός πάλαιψε για να εκλείψει αυτό το κάτεργο που δούλευαν σε πολλές περιπτώσεις οι συνάδελφοι, να εκλείψει η περιβόητη «γαλέρα» την οποία σε κάμποσες περιπτώσεις την υφίστανται ακόμα και σήμερα οι δημοσιογράφοι 33 και πλέον χρόνια από τότε.
Πρόθυμος πάντα να συμπαρασταθεί, πανέτοιμος να τρέξει και να δώσει χέρι βοηθείας, είχε μόνιμα στους στόχους του την υπεράσπιση των νέων συναδέλφων μας, τους οποίους ενίσχυε και υπερασπιζόταν για να μπουν στο σωματείο μας, την ΕΣΗΕΑ. Να μη ζήσουν τα όσα δύσκολα έζησε αυτός και άλλοι.

Μας αγαπούσε όλους: ευγενικός, πρόθυμος και τρυφερός.
Αλλά κι εμείς τον αγαπούσαμε. Απόδειξη αυτού ήταν ότι στις εκλογές των δημοσιογράφων ο Νίκος ψηφιζόταν από όλους τους πολιτικούς χώρους. Η ελληνική δημοσιογραφία και με τις μεγάλες αυτές απώλειες που συχνά μετράμε, αφήνει για τους νέους συναδέλφους κληρονομιά πολύτιμη, μεγάλα διδάγματα. Είναι πολύτιμο προικιό για το βηματισμό της ελληνικής δημοσιογραφίας, της αγωνιστικής δημοσιογραφίας, που ο Νίκος την υπηρέτησε με συνέπεια και αταλάντευτο βηματισμό.
Ο Νίκος γνώριζε της δημοσιογραφίας όλες τις παραμέτρους. Διάβηκε κρυστάλλινος, άσπιλος, από όλες τις κακοτοπιές. Η πένα του, ο λόγος του αντάμωσε το δίκιο του απλού ανθρώπου, τον πόνο του άνεργου, του εργάτη, του αγρότη.
Η δημοσιογραφία έχει τους αγωνιστές της. Αυτούς που δεν έσκυψαν και δεν σκύβουν το κεφάλι. Αυτούς που τόλμησαν γνωρίζοντας καλά ότι μια τέτοια επιλογή στους δρόμους του επαγγέλματος έχει κόστος, πληρώνεται ακριβά.
Εχει όμως τη χαρά να κοιτάς τον άνθρωπο κατάματα. Αφού με την πένα σου και τη φωνή σου είσαι κοντά στους εργαζόμενους. Και αυτή τη χαρά την είχε ο Νίκος. Μπορούσε να μας βλέπει κατάματα και να μας διδάσκει με το παράδειγμά του.
Αγαπημένε μας Νίκο,
Η Ενωσις Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και ολόκληρος ο δημοσιογραφικός κόσμος σε αποχαιρετά στο μακρινό σου ταξίδι.
Καλό κατευόδιο δάσκαλε.